

М. Опыталъ ли си ся нѣкога да научиши Ифеста да чете?

И. Кучета-та не могжть да ся научатъ да четжтъ. Азъ обаче научихъ Ифеста да и-спажда патки-ты изъ дворъ-тъ, и да тича слѣдъ топкѣ-тѣ, и да ми ѿ донося, когато ѿ хвьрлямъ по пѣтъ-тъ; но ся чудѣж защо не може да ся научи да чете. Но менѣ ся чини, че знае много работы.

М. Знае твърдѣ малко нѣщо, Иванчо. Но ты и Еленка колко работы повече знаете. Наистинѣ много повече знаете, отъ колкото знае бѣдный Ифестъ. И много още можете да ся научите, и да ся учите додгѣ сте живы. А бѣдный Ифестъ не може да направи това. Каквото знае сега, съ него ще остане додгѣ е живъ.

И. Мамо! да ли знаеше Ифестъ, че е лошо нѣщо да открадне месо-то, когато го бити за него?

М. Не, той не позна, защото не може да различава зло-то отъ добро-то.

И. Может ли, мамо, куче-то, или котка-та, или конь-тъ, или крава-та, или овца-та да различава зло-то отъ добро-то?

М. Не, чадо, не могжть. Само мажи-ти, жени-ты и дѣца-та знаїжтъ кое е добро-то и кое е зло-то. А добытъци-ты, птицы-ты, и рыбы-ты не знаїжтъ.

И. Дали знаїжтъ мухы-ты, мамо?

М. Нито тѣ знаїжтъ, нито друга нѣкоя бублечка; нито жабы-ты, нито змii-ты. Видишъ